

Милош Милшић

НОВА МЕТОХИЈА

На чергање свикли призренски певачи,
Добоши, фрулице и песме двоглаве,
Пожњели су јечам, кренули да траже
Нову Метохију крај мутне Мораве.

Жаре их коприве и гуше жалфије,
Презриво гледају косови с трешања.
Ржу коњи на њих и бесне кобиле,
Мрави поткрадају строфе из песама.

Студеница среће сестру Грачаницу,
Привија на олтар биље и боквицу.
Симонида биљбиљ са кубета светли,
У мрежњачу хвата Призрен и Бистрицу.

Жича се пропиње — еда ли Дечана,
Девича, Љевишке, Светога Николе.
Као у предака, за време опсаде,
Сливају се фреске, крилате иконе.

Низ Ибар чергају наоси, псалтири,
Цареви закони, Кнежеви завети.
Да их прочитају коприве, жалфије,
Кад се једном буду дозвале памети.

МАГЛА

*Гусџа ми магла љаднала
На џој ми љоље Косово
Нишџа се живо не види
Само једно дрво високо.*

(Народна песма са Косова)

На дрвету цар и просјак
У гранама коњ и соко
Пшеничица под њим расте
А гледа је мутно око

Ој свемоћни Боже Боже
И ти магло охоло
Нек остане оно дрво
Због коња и сокола

Пшеница ће да иструне
А поље ће да потоне
Кад закликћу коњ и соко
И звона ће да зазвоне

Од те јавке од те цике
Дићи ће се мртве траве
Косово је покошено
Шапатом ће да дојаве.

ГОСПОЈИНСКИ ПОСТ

Да седнемо Госпођо
Као некад за тајном вечером
Мрвичица хлеба и капљица вина
Да грицкамо време
Уместо погаче
Уместо кромпира

Ти ћеш да сажваћеш убуђане дане
Годину што таји
Сати и минути тренуци трептаји
Нека буду Мати
Моји залогаји

Кад се све замрачи
Када све помодри
Кренућемо и ми са купусног листа

Да нађемо Оног
Што је једном рибом
Наситио триста

СВИЛЕН ГАЈТАН

У Синан-пашиној цамији у Призрену
Виси свилени гајтан
Време окачено о њему
Мирује не миче се
Чека

Још док је био у свиленој буби
И сањао пашин дебели врат
Конопац је стицао чврстину
Да издржи угојено тело
Да пре пукне кост
И вратна жила
Него што он иструли

Свилена буба је летела од дрвета до дрвета
И хранила дудовим лишћем
Док је Синан рушио Свете Арханђеле
И истим камењем
Зидао цамију

Кад је минаре дотакло облак
Јато свилених буба је
Полетело ка Призрену
И слетело у пашин турбан

Кост кад је крцнула
Указао му се месец
Увезан у крст
И на њему свилена буба

Наново је зидао Арханђеле
Али време окачено о свиленом гајтану
Није се мицало
Ни радови напредовали

Тек када је намакао свилену омчу
На дебели врат
Кренуло је у неповрат
Тика-так тика-так